

૨) રાખુમાધ્વ મનમાં વર્ણા ૩

રાખુમાધ્વ મનમાં વર્ણા ૩૦
રાખુમાધ્વ મનમાં વર્ણા ૩૧
અસ્તે પ્રદર તે આનંદમાં માટે,
તે પ્રદૂરીને પાતક નથી કાંઈ
સુખ સહુ આવી મળે સેલેજે સાચી

કલેર અમંગાળ અળગા વસ્ત્રા છુ
કારેજ સિધ્ય થયાં સહુ તેના
નીર સહુ તેના પગમાં વસ્ત્રા છુ લેને
પૂર્વ તેદુના ધર્મા વૈકુંઠમાં,
માતપિતા ચૌદલોકમાં વસ્ત્રાણુ.
તે સંતને સેવનારા સેવક પાણ
જીથ નહિ કાળ સાપના હર્ષના છુ .
તે ભગવદીયની નિંદા કરે તેદુનાં,
નિર્શ્વય કર્મ બાદારે ધર્મા છુ
તે ભગવદીયના દરેશને માનો,
દસપ્રીતમ શ્રીકૃષ્ણના જરૂ છુ.

નાથી ઘરનાનો તારો અધેલો

નાથી ઘરનાનો તારો અધેલો

નાંદનાંદનને શરના ટકોર કરી

પોતે તું વાત તેનો ચેલો

મહિં બસું જે પખી સંપત્તિ તારી

શરનો ધેણો છે મોટો ધેરો.

ભેરી છોકરોઓનું જૂદ સુકેળીને

વૈભવ વધાડો તો અનેરો.

કૃષ્ણની સેવાકાર્ય ધરમાં એ કરીએ તો

કૃષ્ણભક્તાનો થાથ દેરો

અર્વાચ રખામને સમરપિલ કરીએ તેને

'શુર' કહે છે 'મત મેરો'

ઓર્પામી રખામમનોદર

(સુરદાસજીના પદના આધારે)

ભાગવત ભાગીને.....

ભાગવત ભાગીને શું કીધું
ઓ ભાઈ રે તે ભાગવત ભાગીને શું કીધું!
મારે જન્મ અહિ માર્ગિઅજવાળે
તેમ તે ઉદર પોણિ લીધું.
પારસમાર્ગિનું પાત્ર પાર્ગિમાં
ધેર ધેર લિખા માંગે
જ્યાં લગી વસ્તુનું જ્ઞાન નથી ત્યાં લગે
કુઃખ દારિદ્રય ના ભાંગે
કુઝાળી જાયને જોતું માડીને
તેમ તું બોધ કરી પૂજ પામે
આપ ધાર્ય કર્ણ થાર
તેમ મદ્દાગર પોકી લાખ્યો
તે સુંગધ શું જાગે
જ્યાં લગી સાર ન સમજાયો, ત્યાં લગે

तुं पास ते એ પ્રમાણે
રતિ કૃષ્ણ મતિ ધર્મ તોષ મન
દ્વા અભિજ્ઞ પર આપે
ત્વારે હું જાળ્યું કે ભાગવત જીવિશ્વે
ગરવ આરિસા નાવે
જરે જશાહિ તૃષ્ણા મન જ્યાં લગ્નિ
ત્યાં લગ્નિ હતિ નત રીતે
આટાણ ઉદ્ઘમ તેમ એક ઓળો પણ
ચુંબી સમજુ નવ ખીલે
'દ્વા' પ્રીતમ શ્રીજી શ્રીભાગવત
એક એ રૂપ છે બંધે
નિરૂપૃષ્ઠ તેનો અભ્યાસ કરવાથી
શુદ્ધન્મુદ્રિત ન સંધે

ભાજ કાવિ દ્વારા મંજુલી

સદા શ્રીકૃષ્ણને સેવો રૈ

સદા શ્રીકૃષ્ણને સેવો રૈ, સમજુ લ્યોને હવે કુદો સિદ્ધાન્ત
જીત કર્યું તે વિચારમાં લાવો, જાંગો મનની જાંત .....સદા
સાલુ બરાબર કૃષ્ણ છે, નથી કૃષ્ણ બરાબર કોય;
સાગર - છોખ્યો ને હષ્ટાન્તે શાલ્યા સમજુ આર .....સદા
વિશુ ઠર્યુ છરિડિપ એ રીતે, સાર્યુ સરવે કાળ
ન્યારે ના તે ગોપાળથી પાગ ન્યારા ખરા ઓપાળ .....સદા
મુખદિન્દ્રિયો ઘડ ને ઢળા એમ હરિ સંસાર
વેખ્યાવ ભજે હયા કાંઈ ન બાકી વેહ પુરાણ વિચાર .....સદા

શ્રીદાયામભાઈ

‘ਤੇ ਅਕੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰ, ਅਲੋਚਨ ਅਭਿਆਸ’

ਤੇ ਅਕੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋ ਅਭਿਆਸ

ਗੁਪਤ ਗੁਪਤ ਅਗੁਪਤ ਸਾਰ ਤੇ ਘੁਪਤ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਭਿਆਸ

ਮਿਥੀ ਰਿਵ ਅਧਿਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਅਭਿਆਸ

ਜਦਾ ਹੈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿਵੇਂ ਜਾਂਗੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਭਿਆਸ

એક ટોરના રૂ

પારી તે ચો પણાંયું કહે પાગા સમી આવે ફરીજા એ
પ્રીત પ્રીતમાં બલ્યું કેર રે ... એર

દ્વારા વિના હાજર પંચમાં પડી રૂ રાખે છેમ તેમ દઢેને
પાગા જુવો કાથાથી વિદ્ધિના તણે પ્રાગુ ખણ્ણ રનેછ ને... એર
જાની પ્રેમી બેમાં ઓધવણ છો જુવો અંતર એટણું રે
દ્વારા પ્રભુનો પ્રાગુ વદ્વાય લે આજુ તેને રેટણું... એર

એવી અચાલ ભક્તિ તરી

એવી અચાલ ભક્તિ તરી આપ મુને મોહન
કૃજાનિધિ દિરિખારી રે,

કાય પાય મનમાંએ કરી,

સેવા લાદા હું કરી તરી રે ..... એવી

નેત્રે ભારે તુને જાણશિખ નિરખું

નોદ્રગર કરું પડ્યા રે,

માલ્ય વૃદ્ધારીન અભિપ્રાઈની
બેર્ટ મુગંધી ધ્યાગ રૈ ..... એવી
રસનાથે તારો ચુણુ ચશ કરેણું
રાખુ અખંડ અભિધાન રૈ,
તાર્દે કથામૂત્ત ક્રપારો મારે,
પ્રેમે કરે નિત્ય પાન રૈ ..... એવી
હસ્તે હરિ કરે તારી સોવા,
મન પિતે કરે ધ્યાન રૈ;
ચરાગે ચાલી તારે મંદિર આતું પાગ,
વાપે નહીં અભિમાન રૈ ..... એવી
સવારી કરી કરે તુને દંડવત
સહા રહ્યું તારે શરાગે રૈ;
કહે હસો આપો કોમુખગ એટલું,
માંડ વિત નિત રહે તમ ચરેણો રૈ ..... એવી

શ્રી દ્વારામજાઈ

'ઠકોરજી નથી યાવું'

હો વલદભ મને ઠકોરજી નથી યાવું

પુરિમારામાં તમારી કાનીશી મે માણ્યું તુ ઠકોરજી યાવું
ઓ વલદભ મુને માણ્યું તુ ઠકોરજી યાવું.

એ... નંદનાલાલ અને બશોદાના લાડકડા કેમ નથી જમતું યાવું

ઓ વલદભ મુને ઠકોરજી નથી યાવું.

ઓ વલદભ મુને ઠકોરજી નથી યાવું.

કોઈના બને હવે પુરિનાસાચોથી રીદને ઠકોરજી યાવું, ઓ

વલ્લભ મુને ઠકોરજી નથી થાં.

પારકે પૈસે ને નોકરોના કરણી ભાવોનો કરે છે બોપાણો
એ બહનો બધા ભાવોનો કરે છે બોપાળો

એ ઈ તો બધા ભાવોનો કરે છે બોપાળો

દુ..... ધરમાં બજે નહીં જાહેર મેળાવડામાં સેવાનો કરે છે
બવાડો, એ વલ્લભ મુને

નિરચલ સ્નેહથી ભલેના કોઈ મને દુઃખોનો થયો છે ઉપાડો
એ પ્રભુ મારા... દુઃખોનો થયો છે ઉપાડો

એ વલ્લભ મારા દુઃખોનો થયો છે ઉપાડો

એ..... પોતાને અમે છે વિદિયો હૂરદર્શિન, મને રાખે પ્રદર્શનમાં
કાડો, એ વલ્લભ મુને

પારકું માખાગ ગૌડુણિપામાં ચૌરીને બષ્ટુ ગમતું ખાંચું!!! ३
કેટલા મનોરથી તીવા કર્યા અમે હવે કેમ જમતું નથી થાં?

કદ્દોને હવે આમાં કેમ જમતું નથી થાં

પોતાનું મહિનું વલોવી સંતાપેને પોતે સંતાઈ નું એ મુખું એ
હતિ મારા

એ..... હેઠામાં બગીરે લોક નથી હર્ષનની, ગ્રામને તેદાવે રે
દુઃખાં, લો વલલભ મુને

હર્ષની ખોલીને આરતી ઉત્તરાવે અને દૈખામાં આરતી ન લાવે.
હે વલલભ હવે દૈખામાં આરતી ન લાવે

એ..... રાજભોગ મંગલા ના નોંધે મનોરથ, પોતે ન કોઈ હી
ખરાવે, લો વલલભ મુને

પત્ર દૂલ ફલ જલ જો ક્રે સમર્પણ મને ગમે છે તે મને ખાવું
કુનવારામાં ખીર વાડુ ને મઠી મનોરથી સમર્પણું તોષ કેમ
ગમતું નથી યાવું

બદ્ધીના નાચ અને હેવાધિદેવ તોયે ભીખ વિજા ભોગ નવ
લાવે

દ્વાતાંકા સા મારા ઠકડા ઉડાડે

મારા મનઢાની લાઙ નપ ભાગે, હો વલલભ મુને...

મનોરથી માટે નાગું ઉધરાવીને તેનો પરસાદ પાછો વહેંચે
એ વલલભ મારા....

નાગું પોતાના ઝાંઠથી ન ખર્ચે એવા ધેખામાં મુજાને સંડોવે
એ વલલભ મારા....

મહિડાં વેચવા જતી ઓવાલાગુ 'જોવિંટો લ્યોની' કલ્યાણ વેચે
દાખુતો તેઓલી અંહુવીને લીધું ને ધંધારી મન કેમ ખેંચે ?
મહિડાં વેચવાં જતી ઓવાલાલાનું મન ભારામાળ અટકે
એ.... 'જોવિંટો લ્યોને' એના કલ્યાણના લટકે, વેચાનું ભરાઈ
તેના મટકે, ઓ વલલબ મુને....

કીના નાથમાં ચિત્તનું ચોટે નહી ચિત્ત ચોટે એની શીમાં
એ.... ઓવા તે રાવાગું નેગબોગ ધરાવે, ન બાંધે તે બાદ
સામગ્રીમાં, હો વલલબ

ધરેમાં પોતાના તન મન ધનદી ભજવાની સાચી હતી રીત
નેગ ભોગના નાણપાકીય ભૂવો બોધ્યા, વાગ્યસી મુજા બાદનાની પ્રીત
હે રાજ તમે પુટિછુવોને ત્યાં બિરાળો
નંદલાલ ને બશોદાના લાડકડા કેમ નથી ગમનું થાવું ?
ઓ વલલબ મુને.....

હરિ મારું અંતર

હરિ મારું અંતર શુદ્ધ કરો રે,
હરિ મારી નિર્મળ બુદ્ધિ કરો રે
હરિ મુને પ્રપંચ વિસરાવો રે,
મુજા મન નિજ છાયા લોભાવો રે.
હરિ હું ભાવું અલહવો કરો રે,
હરિ મારાં તનમન તાપ હરો રે.
હરિ મારી દુભીતિ દૂર કરો રે,
અંતર બાળભાવ ધરો રે.
હરિ નિજની લીલા હરસાવો રે,
નિશાદિન સત્તસંગતિ જાવો રે.
હરિ મહારે ચિત્ત ચરાગે રાખો રે,
દયો તુ મારો શ્રીમુખે ભાનો રે.

શ્રીહશ્રામભાઈ

સુર પત્ર રૂ

મીન ઋતુ તે સિક્કાલો શીખના
મહી ઋતુ તે મારોથીને રીતના
દુષ્પણ બોળ ધર્યા તે પુરિયાને
કુણ પ્રદાનીને પુરિએ કંદના

અહોના સેવની ઘટાડી પૂર્વોત્તમણ
પોતાના સેવ માટે દ્રવ્ય તેનું પોજા.
રૂજની શાન્તામાં આપી પંચાંગ સરવર
હેઠી ગોધરનો હૃત્પથોળ રોકા.
શેષો છે રાખ્યા કખાટોમંનું બરીભરી
ઉદ્દેશોની બુદ્ધિને સુખારવા
દીનાનાથ દશળું કાલાંગ
કોણી છે આરતી લક્ષ્મિને જંખાવવા

૧૬) પાવો પ્રેમરસ

હે પાવો પ્રેમરસ પ્રાગૃહુવન રૈ,
 દીન થઈ ચાચું રૈ
 એ મુક્તિમાર્ગનિ આપજે જ્ઞાન રૈ,
 હું તો નવ ચાચું રૈ.
 રીજે રાખડી છુદી ગરીબ લોક રૈ,
 ભોગીને નવ ભાવે રૈ
 અમો તો રાજના ખાસા ખવાસ,
 એ મુક્તિ મન ના આવે રૈ.
 નિત્ય નિરાખિયે શ્રીનારદ્વરદૂપ રૈ,
 હોશ હેયામાંથી રૈ.
 મન માન્યું મળે સહુ સુખ રૈ
 તે એકત્તામાં ક્ષાંથી રૈ

૧૩) લટકાળો શ્રીબિરિવધારી

લટકાળો શ્રીબિરિવધારી
 કે નિરથલ ભક્તિવિદારી
 વહેલભીજન ને પુણિઅસ્મિતા
 આપે કૃપા વિચારી
 પુરુષોત્તમ પ્રભુ પ્રાગુસનેદી
 તેરે ચરાગુકુમલ ચિત્તવારી
 મનોરથપૂરુષુકુરીને
 ગાવો નાચો સહ્ય નરેનારી.
 ગોસ્વામી શ્વામમનોહર

ਹੁਣ ਲੁਧਨੇ ਕਿਥੇ ਉਂ ਭਰਮ ਰੈ,
ਭਰਮ ਝੁਧ ਕੇਖੇ ਰੈ,
ਛਤੇ ਸ਼ਵਾਮੀਏ ਸੋਲਾਗਾਗਨੁ ਸੁਖ ਰੈ,
ਸ਼ਵਾਨੇ ਨਹਿ ਪੇਖੇ ਰੈ.

ਆਪ ਸ਼ਵਾਮੀ ਸਦਾ ਹੁਂ ਦਾਸ ਰੈ,
ਨਾਤੋ ਨਭਾਵੀ ਰੈ,
ਤੁਥੇ ਆਪਨੇ ਕੁਨੁ ਤੇਵੀ ਟਹੇਕ ਰੈ,
ਅਨ੍ਯ ਰੱਖੇ ਭਾਵੀ ਰੈ.

ਵਿਨਾ ਲਾਲਚਨੁ ਲਾਲ ਮੁੰਨੇ ਬ੍ਲਾਕ
ਅਚਲਿਤ ਆਪੀ ਰੈ,
ਵਿਧਤਵਾਸਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚਨੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਸ਼੍ਰੀਕ੃ਲ੍ਲਗੁ ਮਾਰੀ ਕਾਪੀ ਰੈ.

ਅਨੱਧ ਸੇਵਾ ਅਖੰਡ ਸਾਲਚੰਗ
ਮਨੌਹਰ ਮਾਂਗੁ ਰੈ,
'ਦਾਵਾ' ਪ੍ਰੀਤਮਣੁ ਆਪੀ ਮੁੰਨੇ ਐਹੜੈ
ਪਾਥਰਾਈ ਲਾਗੁ ਰੈ.

ਅਛਤ ਕਵਿ ਦਖਾਰਾਮ ਭਾਈ